

Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Γεώργιος στις Ιερές Μονές Τρικουκιωτίσσης και Τροοδιτίσσης

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Κύπρου](#)

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και ιερή κατάνυξη τελέστηκε το απόγευμα της Πέμπτης, 14 Αυγούστου 2025, μέγας πανηγυρικός Εσπερινός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, προΐσταμένου του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου [κ.κ. Γεωργίου](#) στην Ιερά Μονή Παναγίας Τρικουκκιωτίσσης στον Πρόδρομο.

Προς το τέλος του Εσπερινού έγινε η αρτοκλασία και ακολούθησε λιτανεία περίξ του Καθολικού της Μονής της Ιεράς και θαυματουργού εικόνας της Παναγίας Τρικουκκιωτίσσης.

Ανάμεσα στους εκκλησιαζόμενους παρευρέθηκε και ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Νίκος Χριστοδουλίδης με τη σύζυγό του και τις θυγατέρες του.

Την Παρασκευή, 15 Αυγούστου 2025, ανήμερα της μεγάλης θεομητορικής εορτής

του Καλοκαιριού, τελέστηκε Αρχιερατικό Συλλεΐτουργο προϊσταμένου του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου **κ.κ. Γεωργίου**, συλλειτουργούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Καρπασίας **κ. Χριστοφόρου**, στην κατάμεστη από κόσμο πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Παναγίας Τροοδιτίσης.

Ο Μακαριώτατος στο κήρυγμά του αναφέρθηκε στη μεγάλη εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και στην ιδιαίτερη τιμή με την οποία περιβάλλει ο χριστιανικός κόσμος το σεπτό πρόσωπο της Παναγίας μας.

Μεταξύ άλλων ανέφερε: «Στον Αύγουστο μήνα κυριαρχεί η μεγάλη γιορτή της Κοίμησης της Θεοτόκου. Στον τόπο μας, λόγω της μεγάλης ηλιοφάνειας αλλά και της περιόδου των καλοκαιρινών διακοπών, η γιορτή αυτή παίρνει χαρακτήρα πάνδημης πανήγυρης, είναι το Πάσχα του καλοκαιριού.

Η Εκκλησία πάντα σεμνύνεται για το πρόσωπο της Παναγίας. Την τιμά όσο κανένα άλλο ανθρώπινο πρόσωπο, την τοποθετεί πάνω και από αγγέλους και από αρχαγγέλους, στο «μεθόριο» της κτιστής δημιουργίας και της άκτιστης Θεότητας.

Η διαφορά και η υπεροχή της Θεοτόκου από όλη την υπόλοιπη δημιουργία φαίνεται σε κάθε στάδιο της ζωής της. Ιδιαίτερα όμως φαίνεται στο γεγονός της Κοίμησής της. Δεν ήταν θάνατος ενός κοινού θνητού εκείνος ο θάνατος. Της διαμηνύεται , πρώτα , τρεις ημέρες προηγουμένως. Αυτή βέβαια ήταν πάντοτε έτοιμη να μεταβεί προς συνάντηση του Υιού της. Θα 'πρεπε, όμως, και οι άλλοι να συνειδητοποιήσουν το χωρισμό της .

Μαζεύονται, ύστερα , για την ταφή της , οι Απόστολοι κατά τρόπο θαυματουργικό. Οι Απόστολοι ήσαν σκορπισμένοι σ' όλα τα πέρατα της γης και κήρυτταν το Ευαγγέλιο . Με τρόπο παράδοξο, «θεαρχίω νεύματι», «εκ περάτων συνέδραμον» για να την κηδεύσουν. Τους άρπαξαν νεφέλες και τους μετέφεραν στη Γεθσημανή . Αυτοί που δεν μπόρεσαν «διά τον φόβον των Ιουδαίων» να παρευρεθούν στο σταυρό και στην ταφή του Υιού της , κατά τρόπο υπερφυσικό έρχονται να κηδεύσουν τη μητέρα του Κυρίου τους. Λέει ο άγιος Πρόκλος, ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ότι ήταν πρωτοφανές και ανεπανάληπτο το θέαμα, να βλέπεις σύννεφα που αντί για νερό να βρέχουν ανθρώπους (τους αποστόλους) στη Γεθσημανή.

Το σπουδαιότερο, όμως, είναι πως Αυτής «τάφος και νέκρωσις ουκ εκράτησε », το σώμα της δεν διαλύθηκε στον τάφο . Όπως « τάφω διαφθοράν ουκ οίδε το άχραντον σώμα » του Υιού της , έτσι κι αυτής το πανάγιο σώμα . Πέθανε και ετάφη η Θεοτόκος , αλλά σύμφωνα με την Ιερά μας Παράδοση, σε τρεις μέρες το σώμα της μεταφέρθηκε στους ουρανούς και περιεβλήθη την εσχατολογική αφθαρσία . Κι ήταν φυσικό. Δεν μπορούσε « η τον χουν ουρανώσασα » να διαλυθεί στο χώμα. Στο πρόσωπό της πράγματι « νενίκηνται της φύσεως οι όροι » όχι μόνο στο ότι «και

τίκτει και παρθενεύει » αλλά και στο ότι καταβιβάζεται στον τάφο κι όμως ανέρχεται στον ουρανό « μετά δόξης πολλής » .

Η μοναδική τιμή που απολαμβάνει και από τους ανθρώπους, αλλά και από τις αγγελικές δυνάμεις, οφείλεται αφ' ενός μεν στην ιδιαίτερη σχέση της με τον Χριστό , (είναι ο μόνος άνθρωπος για τον οποίο ο Χριστός δεν είναι μόνο δημιουργός, λυτρωτής και ευεργέτης αλλά και υιός), αφ' ετέρου δε στις πολλές αρετές της, που με θυσίες πολλές και αγώνες καλλιέργησε.

Με κυριότερες απ' αυτές, την πίστη της, την ταπείνωσή της, την υπομονή της με την οποία αντιμετώπισε τον θάνατο του υιού της και ιδιαίτερα την αγάπη της, η οποία εκδηλώνεται σ' όλους τους Χριστιανούς για τους οποίους είναι δεύτερη μητέρα. Παραδίδοντας την μητέρα του στον μαθητή του τον Ιωάννην, ο Χριστός, και λέγοντας του «ιδού η μήτηρ σου», ήθελε να πει πως από τότε και στο εξής, όλοι οι μαθητές του, όλοι οι πιστοί του, θα είχαν την μητέρα του και δική τους μητέρα και θα απολάμβαναν την αγάπη της».

«Γιορτάζοντας μέσα στις πλημμυρισμένες από φως μέρες του Αυγούστου την αθάνατη Κοίμηση της Θεοτόκου και βλέποντας την να φεύγει από τη γη και να πηγαίνει στον παράδεισο, παίρνουμε, όλοι οι άνθρωποι, κουράγιο και δύναμη για αντιμετώπιση των δυσκολιών της ζωής» είπε ο Μακαριώτατος. Ικετεύουμε κι εμείς μαζί με τον ιερό υμνωδό και της λέμε: «Μήτερ του Κυρίου, προς τούτον μεταστάσα μνείαν ποιού των ευφημούντων σε». Κι έχουμε την ακράδαντη πεποίθηση ότι μένοντας μαζί με τον Υιό και Θεό της πρεσβεύει συνεχώς και περιφρουρεί «από πάσης προσβολής εναντίας» όλους μας. Γιατί με την Κοίμησή της, «τον κόσμον ου κατέλιπεν» η Θεοτόκος, ανέφερε κλείνοντας τον εόρτιο του λόγο.

Προς το τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος χειροθέτησε σε Οικονόμο τον ιερομόναχο της Μονής Σωφρόνιο.

Πολλοί ήταν οι ευσεβείς χριστιανοί που κατέφυγαν και φέτος, με πίστη και ευλάβεια, και στις δύο ιερές Μονές για να τιμήσουν την Παναγία, να προσευχηθούν σ' αυτή και να λάβουν την ευλογία της.

Διακόνου Μιχαήλ Νικολάου

